

Vrijage van Amsterdam Sinfonietta met Wende

Klassieke gezelschappen kijken steeds vaker over de grenzen van hun repertoire. Uit artistieke vernieuwingsdrang of gewoon op zoek naar een breder publiek werken ze samen met artiesten uit de lichte muziek.

Amsterdam Sinfonietta heeft er een eigenwijze traditie van gemaakt. Onder de naam 'Meer dan klassiek' trad het strijkersensemble van concertmeester Candida Thompson in voorgaande jaren al op met onder anderen Trijntje Oosterhuis en Carel Kraayenhof. Dit keer is het ensemble op tournee met Wende Sniijders.

Zulke vrijages verzanden nog al eens in verplichte nummers. Dan doet de populaire artiest zijn ding en vormt het klassieke ensemble slechts een orkestraal jasje. Maar Amsterdam Sinfonietta trapt niet in die val. Samen met Sniijders maakte het een mooi opgebouwde afwisselende voorstelling waarin klassiek en populair, muziek en theater op een onnadrukkelijke manier samenvloeien. De kruisbestuiving uit zich in de aankleding. De musici verschijnen al spelend op het podium, keurig in zwarte pakken met een dasje maar met daaronder dwarse sportschoenen.

Amsterdam Sinfonietta laat in enkele korte stukken horen waar het zo goed in is: organisch en doorleefd samenspel. In een arrangement van Gershwin's 'Summertime' roept het een lome zomerse warmte op terwijl het buiten vriest. Zo verschillende composities als het schurende 'Andante' van

Wende Sniijders en Amsterdam Sinfonietta met 'Breder dan klassiek met Wende'. Gehoord: 7/1, Stedelijk Concertgebouw, Leiden. Nog te horen: o.a. op 9/1, Philharmonie, Haarlem en 12/1, Concertgebouw, Amsterdam.

Schnittke, de Habanera uit Bizets opera 'Carmen' en een ouverture van Locatelli zetten de toon voor de theatrale bijdragen van Wende Sniijders.

De zangeres, die naam maakte met Franse chansons en met haar laatste cd 'No.9' nieuwe wegen in slaat met eigen Engelstalige popsongs, toont nu verschillende gezichten. Nu eens rauw dan weer teder en ingetogen, de ene keer brutaal rockend, de andere keer stemmig en intiem. Ze brengt liedjes van Edith Piaff en Jacques Brel maar zingt ook pakkende nummers van haar nieuwe cd.

In dit repertoire speelt Amsterdam Sinfonietta vaak een meer begeleidende rol. Het spreidt een zacht bedje in het liefdesliedje 'Exhale', zorgt voor een passend strijkje in Weills 'Lied des Lotterieagenten' of swingt stevig mee met Sniijders' combo in het opzweepende 'As the lady walks along'.

Maar het ensemble heeft zijn taak serieus opgevat. Liefst vijf arrangeurs zorgden voor fraaie bewerkingen. De musici spelen met aanstekelijk plezier. Prachtig werkt de manier waarop Sniijders de strijkers betreft in het ontroerende 'Hey'. Een bruisende finale bezegelt de innige samenwerking.